

Cuando se completaron los días en que iba a ser llevado al cielo, Jesús tomó la decisión de ir a Jerusalén. Y envió mensajeros delante de él. De camino, entraron en una aldea de samaritanos para hacer los preparativos. Pero no lo recibieron, porque su aspecto era el de uno que caminaba hacia Jerusalén. Al ver esto, Santiago y Juan, discípulos suyos, le dijeron: «Señor, ¿quieres que digamos que baje fuego del cielo que acabe con ellos?». Él se volvió y los regañó. Y se encaminaron hacia otra aldea.

Hoy Jesús que nos enseña lecciones cruciales sobre el amor, la misericordia y el juicio.

Dice el evangelista que Jesús toma la decisión de ir a Jerusalén. No se trata de una decisión como muchas otras. Jesús sabe que ir a Jerusalén supone aceptar ser rechazado, humillado, calumniado, torturado, y finalmente, morir de la manera más horrible de entonces. Jesús ha aceptado totalmente la voluntad del Padre en toda su profundidad, porque lo que depende de ello depende la salvación del género humano. Es una decisión de profundo amor al Padre y a la humanidad caída. Como decimos en la Eucaristía: Cuerpo entregado, Sangre derramada.

La Palabra de Dios me pregunta: ¿sé aceptar la voluntad del Padre en todas las circunstancias de mi vida, como Jesús? ¿Pido sinceramente al Espíritu Santo la gracia de tomar la decisión, para conformarme al Corazón de Jesús? ¿Verdaderamente confío en mi Padre, me entrego a su voluntad, que es la colaboración que me pide para su plan salvador?

Y para Jesús empieza ya de algún modo su Pasión. Los samaritanos, un grupo con el que los judíos tenían conflictos históricos, rechazan a Jesús y a sus discípulos. Los discípulos, Santiago y Juan, reaccionan con ira y sugieren castigar a los samaritanos.

Sin embargo, Jesús tiene una respuesta diferente. Les reprende y les dice que no han entendido su misión. Él no ha venido a destruir vidas, sino a salvarlas. Este pasaje nos recuerda la importancia de la compasión y la misericordia incluso hacia aquellos que nos rechazan o difieren de nosotros.

Seguir al Señor no consiste solo en hacer lo que nos dice, sino en vivir como Él nos dice, como Él nos muestra con su ejemplo, compartiendo sus mismos sentimientos.

La esencia de la Eucaristía es Jesús mismo que se ofrece todo Él al Padre. Jesús nos invita a ser Eucaristía con Él. Si no nos transformamos en ofrenda viva con Cristo en cada Misa, la Eucaristía es solo un acto social de devoción, y no nos sirve para nada.

Pidamos a la Virgen María que nos dejemos transformar por el Espíritu para ser ofrenda viva con Cristo, para gloria de Dios y salvación de la humanidad.

Коли ж сповнилися дні, коли Він мав бути взятий на небо, Ісус вирішив іти до Єрусалиму. І послав посланців попереду Себе. По дорозі вони зайшли в одне самарянське село, щоб приготуватися. Але вони не прийняли Його, бо Він був схожий на того, хто йде до Єрусалиму. Побачивши це, Яків та Іван, учні Його, сказали Йому: "Господи, чи хочеш, щоб ми спустили вогонь з неба і знищили їх? А Він, обернувшись, докоряв їм. І пішли вони до іншого села.

Сьогодні Ісус дає нам важливі уроки про любов, милосердя і суд.

Євангелист розповідає, що Ісус приймає рішення йти до Єрусалиму. Це рішення не схоже на багато інших. Ісус знає, що йти до Єрусалиму означає погодитися бути відкинутим, приниженим, обмовленим, підданим тортурам і, зрештою, померти у найжахливіший спосіб того часу. Ісус повністю прийняв волю Отця у всій її глибині, що б вона не передбачала, бо від цього залежить спасіння людського роду. Це рішення глибокої любові до Отця і до занепалого людства. Як ми говоримо в Євхаристії: Тіло дається, Кров проливається.

Слово Боже запитує мене: чи я вмію приймати волю Отця в усіх обставинах свого життя, як Ісус? Чи я щиро прошу Святого Духа про благодать прийняти рішення, уподібнитися до Серця Ісуса? Чи я справді довіряю Отцеві, чи віддаюся Його волі, яка є співпрацею, якої Він просить від мене для Свого спасенного плану?

А для Ісуса вже певним чином починаються Його Страсті. Самаряни, група, з якою євреї мали історичні конфлікти, відкидають Ісуса та його учнів. Учні, Яків та Іван, реагують на це з гнівом і пропонують покарати самарян.

Однак Ісус має іншу відповідь. Він докоряє їм і каже, що вони не зрозуміли його місії. Він прийшов не для того, щоб руйнувати життя, а для того, щоб їх рятувати. Цей уривок нагадує нам про важливість співчуття і милосердя навіть до тих, хто нас відкидає або відрізняється від нас.

Слідувати за Господом - це не просто робити те, що Він нам каже, але й жити так, як Він нам каже, як Він показує нам на своєму прикладі, поділяючи Його почуття.

Суть Євхаристії - це Сам Ісус, який пропонує всього себе Отцеві. Ісус запрошує нас бути Євхаристією з Ним. Якщо ми не перетворюємо себе на живу жертву разом з Христом на кожній Месі, Євхаристія є лише соціальним актом відданості, і не приносить нам ніякої користі.

Просімо Діву Марію, щоб ми дозволили Духові преобразити нас, щоб ми стали живою жертвою з Христом, на славу Божу і для спасіння людства.